

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Iuuentvtis, Sive Insigniores Pveritiæ Atqve Adolescentiæ Sanctorvm

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphalorvm, 1615

Albertus de monte Drepano 7. Aug.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42900

ciorum atrocitati succumberet, rursus Pastor, ne Iustus promissis vel minis Tyranni vince- retur, vehementer formidabat. Interea vero dum alter alteri mutuis cohortationibus ani- mum adderet, carnifices visa puerorum con- stantia & alacritate, cuncta Datiano nunciarunt. Qui tam admiranda puerorum virtute stupe- factus, veritus ne ex eorum certamine aliquam ignominiam notam maiestati suae inureret, qua- si per contemptum, quod suo conspectu in- digni essent, capitis eos damnauit. Cumque ac- cepta sententia procul ab vrbe glorioso sine certamen peregissent, & Datianus celeri pro- tectione ad alia loca contenderet, illico Chri- stiani incolae sacra eorum corpora honorifice sepelierunt, & constructa basilica singulis mar- tyribus altare dedicarunt.

EXEMPLVM S. ALBERTI DE MONTE

Drepano Carmelita, 7. Augusti.

Sur. Tom. 4.

Albertum apud Siculos in castro montis Drepani, patre Benedicto ex nobilissi- ma Adalbatibarum familia, matre Iohanna pari nobilitate femina, ortum, parces post longam sterilitatem, voto à B. Virgine Deipara impe- trarunt. Hic ubi per ætatem disciplinis esse ma- turus cepisset, mox liberalium artium studijs admotus preclarè puer indolis, vberi Spiritus sancti gratia exornabatur, & iam literis bellè *Morum honestas.* eruditus, optimisque ex cultus moribus, à ciuib.

Z 4 iuxta

iuxta ac parentibus magno affectu diligebatur. Iam annum attigerat octauum; & quidam præcipuæ nobilitatis viri, eum puellæ quidam (prout eius loci consuetudo fert) quæ regio stēmate nata videretur, spōsum pōcebant. Et pater quidem horum precibus flexus, rem ad vxorem detulit; illa vero voti haud immemor, tacta religione, modestis maritum verbis increpuit, rem quæ disiecit: tum accito in cubiculū filio, omniā per ordinem exposuit, & visionem parentis, & votum quo Deo tenebantur obstricti. Ille vero cum verba matris probè cepisset, responsū dedit humilitatis & prudentiæ plenissimum, dicens, se sui iuris nō esse, sed parentum suorum stare consilio, atq; authoritati cedere: in quæ vitæ cursu moderando, ne latum quidem vnguē ab eorum præscriptis velle discedere. Edic igitur, inquit, mea mater, quid me fieri velis: mundo ne seruire & temporarijs perfungi honoribus, vel potius amare Christum, & illi in sacra religione perpetuo obstringi seruitio, vt vitam cum ipso nanciscar immortalem? Cui mater: Equidem, ait, nihil malim, quam te votis iam inde nuncupatis succedere & obsecundare, vt factis dicta compensemus. Et ille: Faciam, inquit, quod hortaris. Parentibus itaq; mensæ accumbentibus ait Albertus; Parentes optimi, equidem neq; cibum neq; potum sumam, nisi mihi benè precemini. Tum illi pio animi affectu dixerunt: Benedicat tibi Deus, & dirigat gressus

*Eligit vitā
religiosam.*

gressus tuos. Ea parētum suorum benedictio-
ne percepta ad monasterium Drepanense fra-
trum Carmelitici instituti perrexit, atque à
Priore ad id genus vitę admitti postulauit. Qui
generis illius nobilitate perspecta, puerique
sermones admiratus, ne parentum in se ani-
mos concitaret postulata reiecit. At puer ma-
gna animi molestia & mœrore sese conficiens
domum reuertitur. Interim nocte proxima
parentibus per quietem virgo beatissima vul-
tu sane seuero apparuit, atq; vt promissi me-
mores, filium se cultui diuino tradere cupien-
tem, retinere caueant, commonefecit. Quare
animis consternati, mox altera luce ad mona-
sterium properāt, filiumq; votiū exhibēt.
Qui eximia beneuolētię significatione à Prio-
re ac fratribus susceptus & spiritali militiæ
aggregatus, internis externisq; armis & orna-
mentis decoratur. At vero humani generis
hostis, visa pueri ad confligendum alacritate,
stimulis inuidiæ grauitur concitatus, ad infi-
dias vertitur: sumptaq; elegantissimę mulieris
forma, vultu pietatem mentiē, pœnitentię
studijs ac precibus incumbentem non sine ge-
mitu ita compellat, O decus pulchritudinis &
flos ætatis, quid insano & stulto labore pōdus
humeris tuis lōgè impar tollere conaris? Quid
asperum & acerbum vitę genus subire, & in
sordibus perpetuo manere decreuisti? quæ in
fine & insignem ignominiam, & salutis rui-
nam dum resiliere cogaris parient? Quin potius

*Pœnitentię
operibus &
orationi
deditus.*

*Insidias
diaboli pra
clare disj-
oit.*

Ieiunium.

*Asperitas
vita.*

Castitas.

Fugacitas.

mecum, quæ tui amore tota occupata sum, fa-
cro matrimonij fœdere copulare. Redi igitur
ad paternos lares, & bonis mecum summa cum
securitate & felicitate perfruere. Has voces
fraudis & insidiarū plenas illico sentiens Chri-
sti seruus, signo sanctæ crucis se communit, &
diabolum humanam speciem mentientem in
flamas abire præcepit: ipsoq; fugato, multo
se alacrius ad subeundos pœnitentiæ labores
accinxit. Indè anno absoluto, palàm se mona-
stica professione obligauit, quam animo iam
tum fecerat, quando habitū religiosum susce-
pit. Fuit porro eius vita valde seuera & aspera,
cum insigni patientia, multaq; de se virtutis
exempla præbebat. Ferijs secundis, quartis &
sextis cilicio carnem suā domabat, & assiduis
ieiunijs macerabat, super palmitib; nudo cor-
pore cubabat, rudem pannum & vestes admo-
dum viles ferre nō erubescibat. A vino absti-
nens aquæ potū illi præferibat, ne vinū blan-
dè ingrediens, luxuriæ fomenta suppeditaret.
Sextis ferijs pani suo absynthiū immiscuit, &
vestibus asperis carnem domabat, ne quas illi
aduersus spiritū delectationes parturiret. Otij
maxime fugitans bonis iugiter operib; inten-
debat, vt eum malignus hostis semper bonis
reb; occupatum inueniret. Castitatis fuit lōgè
obseruantissimus, obedientię sanctæ, pauper-
tatis, & humilitatis apprimè studiosus: diuina
porro refertus sapientia intus quidem cælesti
suauitate replebatur, at foris ornatissimis mo-
ribus

ribus doctrinam ecclesiasticam, illustravit. Tandemq; multis infidelium ad fidem cōuersis, clarusq; miraculis, ad perpetuos triūphos feliciter emigravit.

GESTA ILLUSTRISSIMI MARTYRIS
& Archileuitæ Laurentij 10. Aug. Sur. Tom. 4.

B Laurentius ingruente aduersum Christianos persecutione Decii Imperatore, ad gloriosi martyrij palmā magna animi alacritate exarsit: cumq; vidisset B. Sixtum Pōtificem, cui ille ad arā sacris operanti assistere cōsueuerat, vnā cum diaconis Felicissimo & Agapito, p̄ Christi cōfessione ad carceres raptari: Quo, inquit, progredieris sine filio, pater? quo sacerdos sancte sine ministro p̄peras? Tu nunq̄ sine ministro sacrificiū offerre consueueras. Quid ergo in me displicuit paternitati tuę? nūquid degenerē me probasti? experire vtrū idoneum ministrū elegeris cui cōmisisti dominici sanguinis dispensationē. Cui Sixtus: Nō ego te defero fili, neq; derelinquo: sed maiora tibi debentur certamina. Nos quasi senes leuioris pugnæ cursum recipimus: te quasi iuuenē manet gloriosior de tyranno triumphus: mox venies, absiste fletu, post triduum me sequeris sacerdotē Leuita. Accipe Ecclesiæ facultates, & eas tuo arbitratu distribue. Ea vero accepta potestate B. Laurētius cœpit p̄ regiones vrbis studiosē indagare, vbinā sancti clerici vel pauperes essēt absconditi, afferēsq; thesauros vnicuiq; prouē